RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/62 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2004.0294 (010.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een w.a.-/cascoverzekering gesloten voor haar personenauto.

In artikel 30 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

'1. Bij verlies van de personenauto door een gebeurtenis als omschreven in artikel 23 sub c (diefstal enz.) is de verzekeringsnemer verplicht deze terug te nemen wanneer deze binnen 30 dagen na de gebeurtenis wordt terug verkregen. In dat geval worden de kosten vergoed voor het herstel van de schade die aan de personenauto is ontstaan in de tijd dat deze niet ter beschikking van de verzekeringsnemer stond tengevolge van een gebeurtenis als omschreven in artikel 23 sub c.

(…)'

Op 19 maart 2003 is de auto gestolen. Op 11 april 2003 is deze beschadigd teruggevonden en op 22 april 2003 afgeleverd bij een door klaagster aangewezen garagebedrijf.

De klacht

Verzekeraar legt artikel 30 van de verzekeringsvoorwaarden, welk artikel niet duidelijk is geformuleerd, uitsluitend in zijn voordeel uit. Lid 1 van het artikel spreekt over terug verkrijging binnen een bepaalde periode.

Klaagster en haar tussenpersoon hebben het artikel begrepen zoals het er staat: als klaagster de auto niet binnen 30 dagen zou terug verkrijgen, zou zij niet verplicht zijn de auto terug te nemen. Terug verkrijgen is het daadwerkelijk weer in handen krijgen. De redelijkheid en de billijkheid vergen wel dat de verzekerde daaraan meewerkt.
Verzekeraar echter legt het artikel aldus uit: indien de auto is teruggevonden is sprake van terugverkrijgen.

Het standpunt van verzekeraar

De vraag in deze kwestie is of de auto binnen de in de polis genoemde termijn van 30 dagen aan klaagster is terugbezorgd. Verzekeraar heeft naar zijn mening aan deze opdracht voldaan. Op 15 april 2003 - ruim binnen de termijn van 30 dagen - was er reeds contact met klaagster over het terugbezorgen van de auto. Klaagster kon vanaf deze datum weer vrijelijk over de auto beschikken. In de door klaagster aangehaalde uitspraak Nr. lll - 93/27 van 2 juni 1993 van de Raad van Toezicht was sprake van een heel andere uitgangspositie: de auto was niet vrijgegeven door justitie. Verzekeraar heeft naar zijn mening artikel 30 van de verzekeringsvoorwaarden op de juiste wijze uitgelegd.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd. Verzekeraar geeft thans aan artikel 30 van de verzekeringsvoorwaarden de volgende uitleg: het weer vrijelijk over de auto beschikken. Klaagster kon echter niet vrijelijk over de auto beschikken en dat was haar ook niet verwijtbaar. De terugbezorging van de auto heeft onder de regie van verzekeraar op 22 april 2003 plaatsgehad. Bovendien had hij het eigendomsbewijs van de auto ingenomen. Het is redelijk te stellen dat zij pas vrijelijk over de auto kon beschikken indien deze werkelijk aan haar zijde was geweest, dus bij haar of het door haar aangewezen garagebedrijf. Indien verzekeraar anders had bedoeld dan had hij in artikel 30 de term 'teruggevonden' moeten gebruiken.

Het oordeel van de Raad

1. Uit de stukken komt naar voren dat op 15 april 2003 de door verzekeraar ingeschakelde expert aan klaagster heeft meegedeeld dat haar auto was teruggevonden en haar heeft gevraagd waarheen de auto moest worden gebracht, waarna de auto op 22 april 2003 is afgeleverd bij een door klaagster aangewezen garagebedrijf.
2. Niet onverdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat aldus de auto binnen de in artikel 30 onder 1 van de verzekeringsvoorwaarden genoemde termijn van 30 dagen door klaagster is terugverkregen, ook al vond het afleveren van de auto op het door klaagster aangewezen adres pas na deze termijn van 30 dagen plaats. Verzekeraar heeft dan ook door de door klaagster geleden schade af te wikkelen op de wijze zoals in artikel 30 onder 1 is omschreven, de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 30 augustus 2004 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter,
Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)